

Gullbrúðleyp

Leygardagin 21. mars 2015 høvdu hjúnini Katrin og Gudmund Jakobsen gullbrúðleyp. Dagurin verður hildin 1. apríl.

Diamantbrúðleyp

Fríggjadagin 24. apríl kunnu vit halda diamantbrúðleyp. Dagurin verður hildin í Bygdarhúsinum í Leirvík kl.19. Tey, ið vilja halda dagin saman við okkum, vinarliga sigið frá á tlf. 443011 ella 443398 áðrenn 13. apríl.

Herborg og Páll

Gullbrúðleyp

14. apríl hava Jonhild og Zacharias Bech í Porkeri verið gift í 50 ár. Dagurin verður hildin í Porkeris skúla leygardagin 18. apríl ímillum kl. 12–18. Øll eru hjartaliga vælcomin.

Til minnis um Kára á Rógvi

Tað var máttloysi og døpurhugi, ið merkti henda leygardagin 14. februar, tá tað frættist, at Kári ikki longur var millum okkum. At hann so bráðliga og harðrent skuldi rykkjast burtur frá sínum kæru og øllum tí nógva, sum hann hevði at liva fyri, er ringt at koma til sættis við.

Persónliga hava tit nærmastu mist ein elskaðan pápa, mann, son og beigggja. Men alt Føroya land hevur eisini verið fyri lemjandi missi.

Í Føroyum hava lögfrøðiligir akademikarar, og í aðramáta úrmælingar innan hetta fak, ikki verið mangir. Og frá hesum, farnum sum núlivandi, fekk Kári als ikki kapping.

Kári hevði óvanliga stóra vitan um sítt fak. Tey positivu fakini dugdi hann í dýpd og í breidd. Hartil dugdi eisini so serliga væl at nýta sína vitan í praksis. Við lögfrøðiligum hugsunarhátti er sum við nógvum øðrum talentum, at nøkur hava tað viðføtt, meðan onnur einans læra tað við venjing og drúgvum royndum, um yvirhøvur. Kári hevði tað viðføtt. Honum dámdi best lögfrøðina, har hon var mest avbjóðandi, har keldurnar vóru nógvar og ymiskar, og har fleiri ymisk úrslit vóru møgulig.

Eisini út um lögfrøðina var Kári av lyndi frøðingur og tonkjari. Ongin avbjóðandi ella grundleggjandi spurningur í nøkrum av lívsins viðurskiftum fór fram við Kára, uttan at hann við síni originalu og mangan skemtiligu tulkning skar inn á bein. Verði tað seg um søgu, samfelagsviðurskifti, politikk, vanligt fólkalív ella seyðahald, sum hevði hansara serliga áhuga.

At vera gløggur og vitugur er kortini ikki nóg mikið. Tað, sum gjørdi Kára til nakað heilt serligt, var hansara moralur. Hetta lýsti prestur eisini so væl í vøkru prædikuni fyri Kára. Kári vildi ikki sum tey flestu sláa seg til tols við bara at gera sína vanligu skyldu sum borgari og menniskja. Fyri Kára mátti eitt menniskja metast eftir tí, sum tað avrikaði. “At liva er at virka”, lat hann meg onkuntíð vita. Hesin moralur hansara var nær skyldur við tann frá fornu samfeløgnum, sum mangan verða lýst í kvæðunum, ið hann var so kunnugur og góður við. Í teimum samfeløgum mátti maður gera sín gerning og vísa sítt virði, meðan tíð var,

tí tíðin var ikki óavmarkað.

Hesin moralurin og hetta lyndið merkti eisini hansara lögfrøðiliga hugsan og gjørdi hann til tann mikla lögfrøðing og hugsjónarmann, ið hann var. Hann sá ikki bara lógina sum eitt amboð at styðja seg til, tá ið ein snávar, ella at halda trupulleikum frá hurðini við. Hann sá lógina sum aktivt amboð at skipa samfelagið og lívið hjá einstaklingum við.

Kári var tí eisini ókonventionellur. Hann hevði ikki altíð tol við fólki, ið vóru nøgd við bara at gera sína skyldu og síðan passa hvør seg.

Summi halda, at hugsjónir eru fyri droymarar, og at einstaklingar kunnu ikki broyta nógv. Hesi kunnu hyggja eftir øllum tí, sum Kári framdi at kalla einsamallur maður.

Longu ár 2000 setti Kári sær fyri at stovna einasta og fyrsta føroyska lögfrøðiliga faktiðarrítið, Føroyskt Lógarrit (vanliga kallað FLR). FLR var ætlað at vera liður í og gróðrarbotnur fyri verkætlanini lögfrøðiútbúgving á Fróðskaparsetrinum.

Stutt eftir fór Kári undir at undirvísa í Grundskeiði í lóg og øðrum lögfrøðiligum stakskeiðum. Fyri fyrstu ferð blivu føroyingar undirvístir innan lögfrøði um føroysk viðurskifti av føroyingum.

Við grundskeiðinum og øðrum stakskeiðum varð

grundin spakuliga lögð undir hesa verkætlan, sum gjørdist veruleiki við Master í lóg, sum varð sett á stovn á Fróðskaparsetrinum á heysti 2013.

Fyri Kára var lögfrøðiliga verkætlanin eitt mentunarlígt prosjekt, har tað ráddi um at hækka um tilvitskuna og geva landsins borgarum og myndugleikum innlit og sjálvsálit til at hugsa og virka sjálvstøðugt í lögfrøðiligum spurningum.

Ikki einans akademiskt, men eisini í verki var Kári úrmælingur innan lögfrøðiliga fakið. Hann var høvuðsdrívmeigin aftan fyri stovnanina av Fasta Gerðarrætti í 2006. Tað má sigast at vera bragd hava eydna við at taka so stórt stig at fáa skipað viðurskifti á føroyska arbeidsmarknaðinum.

Heldur ikki mugu vit gloyma grundlógarnevndina (seinni stjórnarskipanarnevndina), har Kári var skrivari. Hóast blaðungur og nýklaktur lögfrøðingur var Kári høvuðsdrívmeigin at umtulka arbeidssetningin, so verkætlanin fór frá at vera eitt flugubein, sum skuldi hakkast av fyri at fremja statin, til at vera djypri og breiðari verkætlan fyri allar føroyingar, har roynt varð at rætta hondina yvir um miðjuna í søguliga truplasta politiska spurninginum. Og Kári var skjótur við útkasti til grundlóg, sum við mergj-

aðum og fyndugum, sagnorðakendum setningum bant aftur í føroyska rættarsøgu.

Kári hevði ikki bara talent sum lögfrøðingur. Hann var eisini fram úr skemtari og samfelagsanalytikari. Hesum søgdu hansara kendu upp-gávur í lögfrøði á Setrinum frá. Tey lesandi vóru javnan hálvkvöld í látri, tá Kári um eina leið foldaði seg út sum uppgávuhøvundur og samfelagssatirikari.

Tað er svárt at hugsa um alt tað, sum Kári kundi havt avrikað aftrat. Ørgrynna av bókum, greinum og verkætlanum lógu og bíðaðu, tí lutfalsliga var hansara arbeidslív júst byrjað. Hetta má tó ikki fáa okkum at gloyma tað, sum longu ofta er sagt um hann, at hann avrikaði so nógv meira enn tey flestu, ið hava langt lív lagað. Hópur av bókum, greinum og verkætlanum vóru longu fingnar frá hondini.

Mest av øllum kendist Kári sum ein lívgandi andi. Við Kára var man altíð á ferð móti onkrum áhugaverdum máli. Saman við honum var tilveran aftur spennandi, sum á barna- og ungdomsárum, har tað møguliga var stórt, og tað ómøguliga var lítið, og altíð okkurt lívsjáltandi fyri framman.

Ikki einans vóru vit fakliga saman við Kára. Vinir og starvsfelagar vórðu mangan bodnir í heimið til føðingardagar ella annan vertskap. Og ikki vóru túrarnir fáir heldur til Vestmanna at hjálpa til við seyði o.ø. Altíð var gott at vera saman við Kára.

Kára broytti verðina hjá okkum, sum kendu hann og vóru hansara vinir. Og okkara verð er aftur broytt so ómetaliga nógv, nú hann er farin frá okkum.

Ringast er kortini hjá tykkum Jóhanna, Bragi, Brestir, Bryndis og foreldur og systkin. Orð kunnu ikki lýsa sorgina og saknin og tómleikan. Sum frá líður fer tað vónandi at verða tykkum ein uggi, at tit áttu ein so óvanliga raskan og góðan mann, pápa, son og beigggja, ið tit kunnu vera so errin av, og sum hevur givið ikki bara tykkum, men okkum øllum so ómetaliga nógv, ið vóru so heppin, at okkara lívsvegir umskaraðust hansara.

Farvæl so leingi, góði vinur.

Bárður